

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, za avstro-egerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četr leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četr leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od cetiristopne pettvrstne 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opravnost na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Slovenci in narodna jih delavnost.

I.

X. V naslednjih vrsticah bode se pisatelji trsil, glavne zapreke in glavna pospešila naše narodnej delavnosti razkrivati. V svojih členkih boče se voditi dati objektivnej resnicoljubnosti, pri tem pa besednej rahlosti, hoče bolje stvar samo, nego osobnosti za predmet si jemati, hoče niti hvaliti niti kudit, temveč našo narodno delavnost s svojimi spisi podvojiti, potrojiti. Za tu izražena mnenja jemlje — kolikor se sodečega slov. občinstva tiče — odgovornost sam ná-se; vredništvu tega lista pa prepriča popolnom svobodno mnenje o njih; obeh pa prosi za prijazno naklonost, in ako in kjer treba, za ravno takisto pravično sodbo. — Po teh vvodnih besedah prejde k prvemu pitanju:

Odkod izvirajo glavne zapreke našej delavnosti? Po mojem mnenju tiči mnogi del naše mrvičnosti v naših neugodnih političnih obstojateljstvih, a ne mali nje děl tudi v nas samih. Meni se vidi, ka se mi vse preveč na druge zanašamo, a vse premalo na-se. To se meni zdi prvi naš greh.

Posebno čudno, neverjetno je naše zanašanje na nekakovo dolžno pomoč vlade. Mi — po blagih svojih nazorih — tirjamo od vlade, da bi ona za naš dušni in telesni prid imela skrbeti. Mi tako-le sodimo: Vlada nam nalaga bremena, jemlje nam (kar in kolikor baš imamo) iz žepov; torej ima tudi z druge strani obvezanost, nam za vse to kaj povrnoti. — To je lep, skoro bi rekeli, logičen, a po mojem prepričanju čisto nekoristen zaključek. Da bi koristen postal, morala bi vlada (ta ali kakova bodi druga) prvič kaj takega hoteti in drugič tudi móći. Oboje pa je edino v takih državah mogoče, koje so vredjene, kar pak Avstrija (kakor se dovolj zna) niti z daleka nij. Pa ko bi tudi bila vredjena! Tudi to bi človeka v zaupanji na kakovo dolžno pripomoč vlade preveč ne utrjevalo. Mnogi ljudje najmre misljijo, (ljudje, ki so razmère med vladami in „podložnimi“ premisljevali), da je v obče bolje, ako se vlade v povzdiganje omike in blagostanja di-

rekno ne vtikajo, temveč se samo s tem zadowoljujejo, da „podložnih“ v jih kulturnih-naporih barem ne motijo t. j. da naj samo indirektno za državno blagostanje in izobraženje skrbé, dovoljne s tem, da imenje in poštenje držav in državljanov proti zunanjim in notranjim sovražnikom svojim (t. j. državnim) branijo. V istinitosti tega verovati nij treba biti J. Say-evim učencem; nas Slovence povestnica sama tega uči.

Mislimo si pod onim podložnikom slovenski narod („živi, ne papirnat“). Postavimo, Slovenci si hoté slovenskih učilišč (nižih, srednjih in viših) ustanoviti. Vlada, prisvajajoč si nadziranje, ustanovljenje učilišč in še nekoliko več takih „pravic“, modruje: „Mi vlada smo za duševni napredok svojih narodov odgovorni; slovenski jezik v Vaša učilišča kakti učni jezik vveden zadrževal bi „pravi“ napredok (tak, ki ga hočemo in si ga mislimo mi vlada); ker tega ne dopuščamo (in — zavoljo Bismarcka in Viljema ne smejemo) kakor za vse odgovorna in vse vtikati se imajoča oblast, zato tudi nikakor ne dopuščamo takovih učilišč.“ Na kaj se je vlada upirala? Na svojo „materinsko“ vladino dolžnost!

Ali si slovenski državljan ne bi raji želel, da bi vlada za „omiko“ slovenskega naroda celo nič ne bila odgovorna? Potem bi Slovenci menda svoja učilišča uže imeli; brez te vladine skrbi bi Kranjska morebiti imela uže svoje slovenske šole, svojo univerzo itd. Ali vsaj eno bi Slovenci brez te vladine „skrbi“ uže morebiti bili dosegli: na vlado ne zanašaje se, pobirali bi morebiti denar (če ga vlada ne bi za šole hotela dati) za takova in podobna podvzetja, Slovenija (naš uzor) pripravljal bi si svojo univerzo (po priliki Hrvatov), morebiti bi uže „univerzitetski fond“ imeli, uže mnogotero slovensko učeno knjigo, za katero se pipljemo zdaj z vlado, zdaj — z „Matico“. Da sem kratek: Mi Slovenci (in vsak narod sploh) moramo spredeti, moramo priti do prepričanja, da ne smejemo od nijedne vlade (ne Auerspergove ne Hohenwartove ne . . . . . naj se zove kakor se hoče) pospeševanja narodnega našega izobraženja pričakovati, temveč od nas samih in jedinih. Ondaj ne bodemo „boljših“ vlad čakali,

ondaj ne bodemo rok križem držali, ondaj ne bodo na „krivične“ vlade tožili; ondaj bodemo s ami delati začeli, novce zbirati (če tudi polagoma), učilišča si snovati itd.), samo da z boljšim uspehom, nego sicer kedaj. Zatorej proč z zanašanjem na vlade!

Dopisi.

Iz Gradca. — (Izv. dop.) Dolgo so trajale razprtje med nemškimi in nemškimi dijaci tukajšnje univerze zarad oskrbovalnega odbora podpiralne zaloge. Ker so terjali Nenemci da imajo tudi svoje zastopnike v odboru, a tega nasprotniki niso hoteli dovoliti, sprejeli so slovanski in italijanski dijaci predlog nemških: naj se deli glavnica na enake dele med Nemci in Nenemci. Delilo se je pa tudi med Slovani in Italijani, tako da imamo sedaj posebno podpiralno zalogo za slovanske dijake. Spada nam kacih 500 forintov. Zbrali so se že 6. maja, da so pretehtovali določila o oskrbi nove zaloge in zavezali so se došli vsi, da podari vsak na semester po 50 novcev, da pomaga onim revežem, katere je gnala ljubezen do vednosti semkaj, katerim pa nemila osoda nij dala sredstev, katerih treba, da se človek z vso silo uda učenju. Ali premalo jih je, letos je vpisanih Slovanov 173, samo nekaterim morejo pomagati doneski sodijakov. Treba torej pomoči rodoljubov naših, ki marsikdaj le premalo vedo, s kolikerimi težavami se mora boriti mladenič, kateri se hoče izobraževati v korist milej domovini. Marsikak dan kosi sin „almae matris“ pri solnci, marsikdaj po zimi ne more prebiti doma, ker si ne more pogreti mrzle sobe, marsikateri teka v knjižnico in išče potrebnih knjig, ali knjižnica, sama reva, nema mnogo dobrih bukev, in kar jih ima, sposodi si jih prvi, kateri dojde, oni drugi pa nema beliča, da si kupi kruha, da utolaži sitneža, ki ga opominja tako živo, da človek ne živi le od samih besedi a da mu treba i bolje materialnega kruha.

Upamo, da bode oskrbovalni odbor, akoravno še akademični senat nij volil treh profesorjev, kateri imajo, tudi glas v njem, vendar že sedaj poprosi radodarne naše rodoljube, da i oni pripomorejo

Listek.

Pisma iz Magjarskega.

I.

A d m o n t e m T é t e l, 30. maja.

Pozdravljen mi bodi zopet „Slov. Narod“, sedaj s širokih planjav magjarskih od svete gore Tétske, Sinaja ogerskega.

Plantaje po žito-praho- in blatonosni ravnini, od Puste do Puste, ogledoval sem se na vse strani, kde bi našel kakšen cilj ali konec; pa zastonj: nij mi niti vrvi ne vrbe, na katero bi se obesil — ako bi tak konec hotel storiti.

Ne ostaje mi torej bolje nezgode nego „verba facere“, črkariti. Gora tétska nij romantična temuč magjarska. Visoka je tako, da bi kakov Amerikanec jej lehko z znožja na vrhunc pljunil a jaz jej tako daleč brez težave kamen vržem.

Ker nijsem geolog niti arheolog, ne morem niti za gotovo povedati, kako je ta gora nastala, da li jo je Donava nanesla, ali si jo je Arpad dal

postaviti za oder, s katerega je bojda enako Mojzesu na prostranski planjavi zbranemu ljudstvu magjarskemu postave, menda tudi celo konstitucijo magjarsko narekoval. Teh svojih misli sicer ne bom peštanski akademiji predlagal, da si ravno menim, da nijso nič menj pametne, nego mnogokatere prvi akademikov, ki se po celi Evropi rešetajo. Naj bodo te opazke samo za Slovence, ki se najbolj brigajo za takšne stvari, katere drugi svet mnogo ne zanimajo.

Magjari so precej praktičen narod, in gotovo je njihov vladarski oče to čednost v vzvišeni meri imel. Mons Tétel je najpripravniji oder za močnoplūčnega govornika, ako je oče Arpad dobre pluče imel, česar nikdo ne more dvomiti, lehko je z verhunca te gore glasno in razumno govoril celemu brezhlačnemu svojemu ljudstvu, ki je bilo okolo brega na planjavi s konji, ženami in otroci zbrano. Kako vesel bi bil naš Zarnik takšnega odra, s katerega bi mogel celi narod slovenski taborsko harangirati.

Res, Magjari so praktični: nameravali so že

nekateri spomenikov-želnji patrijoti postaviti na peščenato goro kamenit spomenik, drugi bolj trezni ljudje menijo, da je bolje, ako se vsako leto na njem nekoliko vaganov pšenice, ječmena, rži in ovsa poseje in krompirja nasadi in se potem ti poljski plodi radovednim in radojednim narodom na zapadu prodajejo.

Magjarski kmet je velikaš, je bogataš, od kar ga je 48to leto osvobodilo, da-si ravno ga je malo zapadne civilizacije naučilo. Še hodi v platenih „bregitšah“, še nosi zavošen kožuh, še se pokriva z zamazanim velikostrešnim klobukom: poleg tega je veliki posestnik, njegovo polje šteje na tisoče oralov, in njegovo premoženje se broji na sto tisoče goldinarjev.

Ravnokar sem govoril s kmetom, katerega sem po vnajni noši ubožnega delavca mislil; kako sem se začudil, ko je, poljubivši grofovskemu plemiču roko stojec pred njim ter držeč svoj omazani klobuk v rokah začel kupčevati in plemiču za neko posestvo 100.000 fl. ponujati. Ubogi slovenski kmetje, sem si mislil, ali je že kedaj bil

revežem. Gotovi smo, da če vsak podariti rad kolikor more, da priskoči siromašnej mladeži, katera če se nekdaj boriti za boljo prihodnost našeje milej domovini.

Iz Zagreba. 9. jun. [Izv. dop.] Tako po končanih volitvah so imeli magjaroni pri Rauahu skrivno sejo. Prisostvovali so tej seji Vakanović, Mihalić, Kreivoj, Vučetić, Žuvić, Mraović, in še nekoliko drugih manjših. Kakor so narodnjaki vse, tudi najskrivnejše magjaronske naklepe izvedeli, tako so izvedeli tudi to, kar se je v tej polnočnej seji pri zaprtih špaletah pretresovalo in zaključilo. Naši listi sicer molče o teh naklepih, ker jih pri naših denašnjih tiskovnih razmerah obelodaniti ne smejo, prepustivši meni, da jih jaz v „Slovenskem Narodu“ priobčim. Magjaronski kolovodje so se v omenjenej skrivajnej seji v tem zedinili: da naj se Lonyayu v imenu cele stranke nasvetuje, da se naj ravnokar končane volitve kot nepostavno izvršene proglašijo in prekličejo, ter vsled tega nove razpišejo. Pred razpisom novih volitev naj se pa tisti uradniki, ki ali niso glasovali, ali proti vladni glasovali, decimirajo. Naj lepše bi se ve da bilo, vse te „stante pede“ odpustiti, kar pa obzirom na pomanjkanje nadomestujučih sil nij mogoče. S tem bi se celo uradništvo, ki je glavni sočinitelj pri podpiranju ali zaviranju vladnih nakan, v „kozjo molitvico“ vzelo in v božji strah prijelo. To je bil prvi in najglavnnejši zaključek ponočne magjaronske „Vehme“. Med drugim, — da tudi kakšno pikantno povem — ustanovilo se je tudi še to, da naj se na mesto dr. Muhiča, sedanjega predstojnika vladnega oddelka za bogičastje in nauk postavi — čujte! — ponočnjak, magjaronski kanonik Vučetić! Te svoje naklepe nesla je posebna magjaronska deputacija Lonyayu v Pešto. Poedini udje te deputacije vrnili so se te dni vsak samotež v Zagreb nazaj. Njih klapouho držanje je naj bolje znamenje, da Lonyay nij akceptoval njihovega načrta o novej križarskej vojski proti našemu narodu. — Mesto njih pozval je Lonyay v imenu kralja, Mažuraniča in Prico (od narodne stranke) na dogovore na Dunaj. Neki trde, da sta tudi Jul. Janković in Živković tja poklicana, kar pa (kot neverjetno) od svoje strani ne morem poroštovati. Ti može so mogli sami iz dvojnih razlogov na Dunaj poklicani biti: ali zavoljo tega, da poročajo o težnjah narodnjaške saborske večine, ali pa zavoljo tega, da prevzemo (ponujeno) vladno krmilo. Verjetnejše je, da je poslednje razlog njih poziva, kajti težnje narodne stranke so tako poznane in že tolikrat izrečene in formulovane bile, da jih pač nij treba še enkrat ponavljati. Do danes o vspehu teh dunajskih dogovaranj še nič pozitivnega ne vemo, a nadejamo se, da bodo za naš narod povoljna. Sicer se pa mora naša denašnja vladna kriza naj dalje v dveh ali treh dneh odločiti, kajti sabora v soboto (15. t. m.) Vakanović moralčno ne more več odpreti!

kateri med nami, ki bi svoje premoženje na stotisoče računil in še „brglje“ nosil.

Vendar, kaj zato, — na Ogerskem je vse mogoče. Slavni narod magjarski! Nij ga tako slavnega! —

Ravno mi je pred očmi, kako je magjarski bog magjarski svet stvaril; in kako sta se magjarski Adam in magjarska Eva v magjarskem paradižu po magjarsko štala. V hiši, v kateri „Slov. Narodu“ te vrste črkari, ste na stenah „al fresco“ dve pogleda in spomena sredni sliki. Prvi sliki je napis: A világ teremtése (stvarjenje sveta). Bog stvaritelj, s ponosnim magjarskim obrazom in še s ponosnejšo magjarsko brado, krili v zeleni haljini nad zemeljsko kroglo in kaže s svojim mogočnim prstom na sredotočje celega sveta: namreč na Budo-Pest, vse drugo je — chaos.

Druga slika je isto tolike, ako še ne večje umetnostne in za ta narod značajne znamenitosti: „Adam és Éva a paradiesban“ (Adam in Eva v paradižu.) Raj ali paradiž je rekliko po francoskem stilu pritezan vrt, kakor je n. pr. schönen-

Ogerska vlada zahteva od naše narodne stranke garancijo, da naša delegacija v peštanskem drž. zboru v zvezi z ogersko opozicijo ne bode Deakovce iz vladnega krmila odganjati pomagala; — ogerska vlada zahteva od nas garancije, da ne gojimo simpatij do naših bratov Čehov, Srbov in Rusov, da pripoznamo nagodbo leta 1868. itd. Take in enake garancije je pri denašnjih okolnostih deloma nemogoče, deloma zelo težko obečati, še težje pa dati. Od nas Hrvatov se s tem zahteva, da bi bili tuju bolji nego svojim in samim sebi, od nas se s tem zahteva, da bi koristi Deakovce stranke predpostavljal lastnim koristim. Sicer smo pa tudi gledé naštetih, od nas zahtevanih garancij pripravljeni, kolikor našemu narodnemu bitju niso protivne, nekaj popustiti, ali samo „do, ut des“. Naj ogerska vlada nam najprej da garancijo, da se v prihodnje ne bo več, ampak samo v toliko, v kolikor zakon pripušča, v naše autonomne zadeve vtikal; — naj nam ogerska vlada najprej garancijo dà, da bo naša vsakdanja deželna vlada zmerom iz naše saborške večine vzeta; — naj nam ogerska vlada najprej garancijo da, da ne bo stranka, sestoječa samo iz nekoliko ljudij, po našej deželi rovala in ljud v dva sovražna tabora polovičila. Take in enake garancije naj nam najprej ogerska vlada dà, potem še le ima pravico od nas garancije zahtevati, poprej pa ne! Poprej jih tudi dati nečemo in ne moremo.

Politični razgled.

Državni zbor je 7. t. m. za Češko dovolil eden milijon kot pomoč poškodovanim in je vladu dal neobmejeno oblast poškodovanim občinam iz državne blagajnice brezobrestno izposojevati zneske, ki so občinam potrebni, da si postavijo mostove, hiše in stanovanja. Ti tako posojeni zneski se morajo od leta 1875 začenši v desetih letnih rokih vrniti. „Pol.“ piše o tem in se seveda čudi „finančnim umetnikom“ drž. zborna. Poškodovanih deloma razprtih je 10 mest, 50 vasi; 300 poslopij je popolno razprtih, 400 jako poškodovanih in to je vse, kar država storiti hoče? Velivlast, to vsaj hočejo biti države avstrijanskega cesarja, da za zlajšanje nesreče, katera je njenim pristojnikom 60 milijonov vzela, samo 1 milijon. „Paralela med državno in privatno dobrotljivostjo bode menda drž. zbor podučila, kaj storiti bi bilo za državo pristojno. Pa ako se gleda samo na finančni dobiček države in pomicli, da je deseti del one dežele, ki državi največ davkov plačuje, ohromljen, da bi najizdatnejša državna pomoč komaj v kakih petih letih prejšnjo davkarsko moč zopet oživotvoriti mogla, to bi edino že moralno državni zastop navoditi, da stori najskrajnejše napore, da dobi Češka zopet ono davkarsko moč, ko je poprej imela. In v desetih letih naj prebivalstvo iz državne blagajnice sprejeta posojila

zopet vrne! Ljudstvo še davkov ne bode moglo vklip spraviti, kako bi še dolgove plačevalo. Obračamo pozornost državnega zastopa na italijansko vlogo, ki je po Vezuvovem izbuhu poškodovanim najizdatnejšo pomoč naklonila. In tu ne gre samo za fiskaličen interes, tu gre ob enem za človečnost.“ — Tako „Politik.“ Mi samo še omenimo, da so proti predlogu, naj se iz državne blagajnice 1 milijon med nesrečnike kot dar razdeli, glasovali v državnem zboru Poljaki in skrajna levica brez izrečenega razloga. Nekateri listi pravijo, da so imenovani poslanci zato tako glasovali, ker se jim je oni znesek premajhen zdel. Tako n. pr. „Vaterland“. Nemški listi ustavoverne barve pa upijejo med svet: „Glejte, Čehi! Nemci imajo boljša srca za vašo nesrečo ko vaši slovanski bratje.“ Mi hočemo čakati, da Poljaki sami izreko, zakaj so tako glasovali. Vsakako bi bili želeli, da bi bili Poljaki že v dotični seji državnega zборa način svojega glasovanja motivirali.

Zadnja „Neue Freie Presse“ prinaša „iz presa odličnega uda državnega zboru“ osnovo v olitvenega reda za državni zbor. Po tej osnovi bi se po izkazih zadnje štetve prebivalstva za vsakih 100.000 prebivalcev število poslancev za enega povišalo. Vodila bi torej (direktno) v državni zbor: Češka 105 poslancev (sedaj 54), Galicija 92 (sedaj 38), Kranjska 10 (sedaj 6), Štajerska 24 (sedaj 13), Goriška 4 (sedaj 2), Koruška 8 (sedaj 6), itd. Vseh poslancev bi bilo 400. Veliko posestvo voli samostalno. Volilni okraji bi bili neodvisni od sedanjih in gledalo bi se pri obmejevanji teh okrajev „kolikor mogoče na narodno enakost“. V tej osnovi, katero menda smemo smatrati za podlogo daljših del v državnem zboru, niso za nobeno deželo pomnoženi poslanci velikega posestva, pač pa je poseben ozir vzeti na glavna mesta, katera bi samostalno volila. Za poslance mest in kmetskih občin je za načelo vzeta razmera 1 : 2. Krajskim kmetskim občinam daje osnova 6 poslancev, kranjskim mestom 3.

Bismarkovi časopisi v Avstriji in zunaj trdijo, da je v Švajci pri priliki glasovanja o centralizaciji ali federalizmu zmagal ultramontanizem. Številke pa kažejo, da je šlo v Švajci za nekaj vse drugega kakor za verske, katoliške ali nekatoliške stvari. Glasovalo je namreč proti „reviziji“ ustawe 150.000 protestantov in samo 104.000 katolikov. Razen tega je mnogo katolikov (51.000) glasovalo za revizijo.

Ogerski Saksi, katerih je okolo 150.000, pa imajo na peštanskem zboru 22 zastopnikov, so se zedinili na shodu v Mediašu v tem, da jim treba odločno proti Magjaram postopati, ker njih narodne pravice ne spoštujejo. Nemške novine, katere sicer enake korake in želje Slovencev, Čehov, Slovakov itd. zasmehujejo, merijo tu z dvojno mero, in pritrjujejo svojim rojakom Saksom. „D. Ztg.“ celo požuga Magjaram, da bode vseh

brunski na Dunaji, katerega si je menda dotični umetljnik prej ogledal. Ograjen je z lepim zidom in železnimi prepogami, olešan z mnogoterimi vazami, v katerih so eksotične rastline; med traktami so umetno pristriženi drevoredi in steze z drobnim peskom posute. Na sredi tega parka je precej velika trata, na kateri stoji košato jabolčno drevo prav polno lepih jabol, da se veje pripogibajo. Eto vam pri drevesu glavnih figur Adama in Eve. Videti to dvojico človeku res sreč veselja zaigra. Adam je ponosen magjarski magnat v najlepši možki dobi. Lase mu je sevrlil, in brado pribril prvi frizer peštanski. Njegov dragokožuhni „atila“ in cela vsa druga obiloznorasta obleka z čižmami vred je storjena po najboljšem in najdražem magjarskem okusu. Sloka sablja, kateri je držalo z dragocenimi kámeni olešano, to se ve da ne fali. Eva se svojemu vrlemu drugu na desni strani oveša tako, da se na prvi pogled vidi, da ta paradižljiv par je globoko zaljubljen. A zakaj ne bi? Eva je kaj lepa dama in sicer v oni dobi ženske starosti, v kateri ženske najbolj ljubijo in

so tudi najbolj ljubljene. A kar se njene toalete tiče, sestavljena je po izbrani modi magjarski in francoski, nagizdana je in košata kakor drevo, pod katerim zaljubljena sloni, namreč na Adamovi strani.

Ne bil bi omenil teh dveh slik, ker slikar nijsem, ako bi ne bilo z obzirom na naše bodoče slikarske umetnike, da bi jim s tem pokazal genialnost magjarskega umetljnika, kako je treba značaj, mišlenje in čutenje na narodno v podobah izraževati! Rad bi tukaj tudi omenil ime in životopis umetnikov, da bi ga tudi slovenske planjave in gore slavile, a jaz sitnih biografij pisati ne znam, temuč samo v naglosti za zadnjo pošto čečkarim. Omenim še samo, ker treba mi je končati list, da kateri koli umetljnik ali etnolog bi pripravil v ta kraj, kateri je ob Donavi blizu mesteca Šolta, naj ne opusti ogledati si preslavni sliki: A világ teremtése, in Adam és Éva a paradiesban.

Črkarius redivivus.

40 miljonov Nemcov na Magjare udarilo, če ne bodo 200.000 Saksov poslušali. — Pri tej priliki piše drug nemški list te-le na nas Slovence tudi primerne besede: „Zastopstvo saskega naroda na zadnjem državnem zboru je bilo nič vredno. Malo jih izvzemši so bili saski zastopniki nesposobne, lene in lesene osobnosti. Sasci narodič rabi a g i l n i h z a s t o p n i k o v , ki bi znali situacije uporabiti“. Da, tudi mi bi agilnejih potrebovali.

Ruske „Moskovske Vjed.“ govore o magjarsko-avstrijski politiki, kako se obrača proti Jugoslovanom, posebno Hrvatom. Tako ravnanje po mislih ruskega lista nij na korist dinastiji niti monarhiji. „Edini in pravi apostol pa nslavizma v Avstro-Ogerski je sama v l a d a , katere boj proti Slovanstvu nij druga nego nadaljevanje kravavih dogodkov iz leta 1848 in 49. Dva dni pred volitvami se je v Zagrebu narod zbral pred Jelačičevim štatuvo, kot pred vodjem, kateri je proti Magjarom bojeval se in rešil „lojalni“ Dunaj in dinastijo tačas, ko je zdanji minister Andraši šel kot poslanec v Carigrad, da bi od bratov Turkov prosil pomoči za osvobodenje Magjarov od dinastije habsburške.“

Razne stvari.

* (Ljubljanski „Nemei“) so 9. t. m. v kazini napravili veliko pojedino na praznovanje imenovanja dr. Suppana za častnega meščana. Napijalo se je v raznih napitnicah nemški slavi in našemu slovenskemu narodnemu propadu.

* (Deželni odbor kranjski) je oddal službo pristava v dež. posilni delavnici g. Dreniku, kancelistu na Krškem. G. Drenik je narodnjak in vseskozi sposoben, za tega delj smo s tem imenovanjem zadovoljni.

* („Podpora nižjemu duhovstvu“). Oznanili smo ob svojem času, duhovnike kateri so za Stremajrov „dar“ prosili v labodski škofiji. Čujemo, da so vsled tega trije svoje prošnje nazaj vzeli. Ne vemo kateri so, ali prav so storili.

* (Iz Ljubljane) se nam piše: Nekako čuden ukaz so dobile vse vojaške godbe in med njimi se ve da tudi godba 79. polka v Ljubljani od vojnega ministerstva. Po tem ukazu ne sme nobena vojaška banda ni ene narodne pesmi, budi si slovenska, nemška ali magjarska, več svirati. Tudi mora vsak gostilničar, ki vzame za soarejo vojaško godbo, podpisati „revers“ da ne bodo gostje zahtevali kak drugi mužični komad, kakor oni ki je na programu. Če je že zadnje na vsak način bedasto, zahtevai od gostilničarja, da garantira za svoje goste ki jih niti ne pozna, more se imenovati povelje, da se ne smejo igrati nikakoršne narodne pesmi, pač ravnopravnost dolzega časa, kajti od slej bodo vojaške godbe smelesamo opere in plese igrati. Vprašanje je, ali se bo „Höher Peter“ in „O mein lieber Augustin“ mogel smatrati kot mednarodne pesmi. Vojaško ministerstvo mora imeti mnogo prostega časa, to se izvidi z omenjenega ukaza!

* (Iz Žave) se nam piše 7. t. m. Včeraj smo imeli tu šolsko svečanost. Učitelj Fr. Kovač je bil za svoje zasluge v šolstvu z zlatim križem po namestniku e. kr. okrajnega glavarja okinčan. Nazočih je bilo mnogo učiteljev in druge gospode in prijateljev šole. Svečanega obeda pri Janiču se je udeleževalo 110 osob. Tu se je od strani tržanov izročil g. Kovaču sreberen kozarec. Tudi je bilo več govorov. G. dr. Ign. Hermann je govoril slovenski z občeno pohvalo. Ravno tako je znani rodoljub Franjo Šentak iz Vrancskega govoril priporočevanje zbranim učiteljem, naj ne zapuste naroda in narodnega stališča. Učitelji so govorili za nove šolske postave, za svobodo in napredok. To je že prav, mi smo za svobodo in napredok. A z žalostjo omenim, da n i j s o učitelji — s l o v e n s k i govorili. Je-li je n. pr. onega učitelja od Zidanega mosta in druge — sram mile naše slovenštine?

* (Iz Frajhajma) izvedamo, da se pri-

tamošni šolski svečanosti zadnji četrtek udeležilo nad 200 ljudi, slavečih zasluge učitelja Bučnika. Večina govorov je bila slovenskih.

* (Iz Gradea) se nam piše, da ne samo dva nego celo štirje Slovenci na višjih šolah učeci se so pri nemško-nacionalni organizaciji, ki se „Feuerwehr“ imenuje. Imenujejo se nam, a nij vredno zaznamovati, ker nam se daje karakteristika: „trije so lehkomišljenčki in plitve glavice, katerim dopada le uniformska kapica, tretji je malo prismojen“.

* (Iz Dunaja) se nam piše, da je tamšno akademično društvo „Slovenija“ 8. t. m. sklenilo imenovati poslanca dr. Razlagata za častnega učna tega društva.

* (Papež) je daroval za po povodnji v nešrečo prišle na Českem pet tisoč (5000) goldinarjev.

* (Francozi v blagem spominu pri Slovencih.) Moj rajni oča so nam otrokom večpot pripovedovali o Francozih, ki so 1. 1809 po dunajsko-tržaški veliki cesti kot zmagovalci in sovražniki proti nemškemu Gradeu marširali. Naša kmetija in hiša pri „Žvanjearu“ je pol ure od te ceste v hočki veliki župnikovini. Iz straha pred Francozi so vešani vse svoje imetje na Pohorje odvezli, odnesli, odeginali. K mojemu oči pride nekaj Francozov, ki zahtevajo kuretine z besedo „kikiriki“. Moja rajna mati napravijo kuretine kakor so znali in premogli. Tudi pijače se jim da, dobrega jabelnika na vinskih drožah. Francozi misleči, da vino pijó, hvalijo pijačo rekši: „c'est bon vin.“ Nahranjeni in napojeni odidejo v miru, puštvši na mizi toliko frankov, da je bilo jelo in pilo obilno poplačano. — Kmet „Videc“ je takrat, misleč da bogu službo čini, dva Francoza ubil. Ta dva mrtveci so nesli na Pohorje pokopati. Dospevši do naše hoste, misljijo Francoza tam pokopati. Ali moj oča tega ne dopuščajo — reveži morajo veliko težo nesti do grajšinske planine. Ondē zakopljejo dva ubita Francoza. Očivestna kazzen božja je zadela nesrečno hišo. Gospodar in vsi njegovi domarji pomrjo, in hiša pri „Videcu“ ostala je — prazna. —

Jarnej Ciringer, župnik.

* (Svoboda na Magjarskem.) V Veršcu je pred dvema leti začel izhajati nov srbski list z naslovom „Istok“; uredoval ga je nek Mijatović, rojen v knježevini Srbi, pa dalje časa že naseljen v Veršcu, kjer je tudi meščansko pravo dobil. Nekega dne dojde naenkrat Mijatoviću ukaz ogerskega ministerstva notranjih zadev, iz katerega je imenovani urednik in meščanstvo v Veršcu izvedelo do tedaj popolnem neznano novost, da je „Istok“ „državi nevaren“, da ima torej nehati in Mijatović zapustiti Ogersko. — Časnik „Pančevac“ sicer nij zrtrt, pa ima prav lepo število pravd na glavi. Skoraj se nam zdi, kakor bi se ogerska vlada hotela nad ogerskimi Srbi maščevati za to, ker knježevina Srbija neče po ogerski-ciganski muziki plesati.

* (Iz Razdrtega) se „Soči“ piše: Gospod Nace Doxat iz Trsta je tukajšni čitalnici podaril 28 jugoslovanskih knjig, za kojo darilo mu iskreno hvalo izreka čitalniški odbor.

* (Iz Ajdovščine) se istemu listu poroča, da so se pri vojaškem naboru 28. in 29. t. m. godile velike nereditnosti. Naborna komisija v svoji sobi nij našla nobenega pohištva, tako, da je na cesti voz se žaganicami ustavila, s katerimi si je sobo meblirala. Potrjene fante je moralna komisija zapreti v konjak.

* (Človek obrača, general obrne.) 7. t. m. bi bila imela biti v puntigamski pivarnici v Gradeu soareja na korist nesrečnikom na Českem, pri kateri so imeli igrati kapele graških e. kr. polkov. Vse je pripravljeno, postornosti se že polnijo, gostilničar je pripravil jedil za kakih 2000 gostov — in naenkrat pride v zadnjem trenotku gostilničarju naznanilo, da vsled ukaza vojaškega poveljništva vojaška muzika igrati ne sme! Je-li to tudi „državna pomoč“ za Češko?

* (O Jugoslaviju) in Slovanstvu sploh prinašajo francoske novine „La République fran-

çaise.“ Gambettovo glasilo, zdaj najuglednejši in najrazširješji francoski list, skoro v vsaki številki temeljite in simpatične članke, dopise in poročila, kakor jih pred vojsko nij bilo nikdar najti v francoski žurnalistiki. V štev. 206 od 3. junija prinaša „R. fr.“ velik članek o hrvatskih volitvah in njih važnosti za slovansko politiko v Avstriji. V istem broji prinaša dopis iz Zagreba o težnjah jugoslovanskih. V št. od 4. junija prinaša članek stare „Presse“ in obsojuje njene protislovanske namere.

* (Museum v Moskvi.) Svetovna razstava v Londonu 1. 1862 je v mnogih državah vzbudila prizadevanje pospeševati umetljnost v rokodelstvu s podpiranjem šol in muzejev. Leta 1863 je oživel avstrijanski museum na Dunaju in eno leto pozneje museum v Moskvi, ki imata oba gori zaznamovanamen: Avstrijanski in ruski museum dobiva vsak od svoje države podporo. Moskovski vleče 16.000 rubljev, z njim združena šola ima 3 pripravljaljajoče 2 strokovna razreda in z vsem okolo 200 učencev. Museum ima tri oddelke: enega za gipsove ulive, enega za orientalne in evropske umetvoredne in enega, ki varuje narodni tipus v umetni oblikah, za spominke bizantinske in staroruske umetnosti. Podoben museum in šola je v Petrogradu pod pokroviteljstvom velike kneginje Marije, pa oba ta zavoda sta postala že premajhna in sedaj delajo na to, da se razširita in pod enotno vodstvo spravita.

Za nesrečnike na Češkem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:
gld. kr.

Prenesek iz št. 65 „Slov. Naroda“ . . . 137*)

Gosp. Novotny, e. k. adjunkt v Mariboru 5 —

„ Janko Pajk, prof. v Mariboru . 2 —

„ J. B. in R. R. iz Radoljce . 2 —

V Ptui nabrano 31 gl. 50 kr. Darovali so:

Gosp. Lužar v Ptui . . . . . 2 —

„ dr. Ploj . . . . . 3 —

„ Kaiser . . . . . 2 —

„ Planinšek . . . . . 2 —

„ Wegscheider H. . . . . 2 —

„ Jurca . . . . . 3 —

„ Dupelnik . . . . . 1 —

„ Kranar . . . . . 1 —

„ Griln V. . . . . 1 —

„ dr. Gregorič . . . . . 2 —

„ Kr. . . . . 50 —

„ T. . . . . 50 —

„ Dolinšek P. . . . . 1 —

„ Robič . . . . . 1 —

„ Krajnc . . . . . 1 —

„ Hržič . . . . . 2 —

„ Caf . . . . . 3 —

„ Ferk . . . . . 2 —

„ Mašelj . . . . . 50 —

„ Kr. . . . . 1 —

Iz Gornjegagrada nam je došlo 5 gld. darovali so:

Gosp. France Jerše, e. k. davk. oficijal v Gornjemgradu . . . . . 2 —

„ Janez Mächtig, župan v Gornjemgradu . . . . . 1 —

„ Anton Hren, učitelj na Ljubnem . . . . . 1 —

„ Veneel Čalek v Gornjemgradu . . . . . 50 —

Gospa Sidonia Jerše v Gornjemgradu . . . . . 50 —

Iz St. Jurja pri Celji nam je po g. dr. Ipavievo došlo 62 gld. 5 kr., darovali so:

Gosp. Josip Hašnik, župnik . . . . . 5 —

„ Dragotin Hofman, predstojnik na železnici . . . . . 1 —

„ Božidar Špitalmiler, uradnik na železnici . . . . . 2 —

„ Jakob Belaj, gostilničar . . . . . 2 —

„ Franc Kartin, trgovec, starji mlaji . . . . . 5 —

„ Alojzij Kaulih, usnjari . . . . . 3 —

„ Anton Nendl, gostilničar . . . . . 2 —

„ Frane Črnošek, pek . . . . . 1 —

„ Janez Dobovišek, posestnik . . . . . 50 —

„ Frane Zdolšek, kaplan . . . . . 3 —

„ Rajmund Repotočnik, kaplan . . . . . 2 —

„ Janez Šukle, poštar . . . . . 50 —

„ Balant Šuster, obč. uradnik . . . . . 50 —

„ Matija Kavčič, trgovec . . . . . 5 —

„ Miklavž Ripšl, zdravnik . . . . . 2 —

„ Dragotin Tompak, čevljjar . . . . . 1 —

„ A. Marež, čuvaj na železnici . . . . . 15 —

„ August Kukovič, duhoven . . . . . 1 —

„ Dragotin Plaušiner, posestnik . . . . . 15 —

„ Jože Zaunik, trgovski pomagač . . . . . 50 —

„ Frane Mateis, Pecevik, posestnik . . . . . 50 —

„ Pecevik, posestnik . . . . . 50 —

*) Zadnjič je bila v izkazu celjskih darovateljev pōmota. Izpuščen je g. prof. Santel z 2 gld.; g. prof. Glažar pak je daroval 1 gld. ne dva.

	gld.	kr.
Gosp. Tomaž Grah, podučitelj	—	50
" Martin Kranjc, gostilničar	—	25
" Mihalj Herman, barvar	1	—
" J. F. Šešerko, trgovec	1	—
" dr. Gustav Ipavec, zdravnik	5	—
Gospa Dragotinka Ipavec	5	—
Gospodičina Marija Ipavec	5	—
" Amalija Ipavec	5	—
Skupaj	244	55
Administracija „Sl. Naroda“.		

Milosrčnim gospém!

Neizmerna nesreča, ki je zadela del Češkega, trka za pomoč posebno na žensko sreco. Za reveže, katerim je strašna povodenj pokončala vse in jim pustila edino le nago življenje, nabira se v dar obnošena moška in ženska obleka, perilo, obutalo, katero vse bode odpolala Babeta Kogl-ova (naroni trg, hiš. št. 32.) na dotično mesto v razdelitev. — Hvaležno se prejme tudi najmanjši dar. Darovi v denarjih se tu ne nabirajo.

V Ljubljani, 6. junija l. 1872.

(Hišna št. 32 pred Nunami.)

Poziv!

Ustanovila se je zaloga za podporo revnim slovanskim dijakom graškega vseučilišča. Dijaci sami zavezali so se, da podare po 50 novcev na semester svojim bratom, ali to ni zadost, le nekaterim se more pomoči, nikakor vsem potrebnim. Zato obrača se oskrbovalni odbor do slovanskih rodoljubov, da i oni pripomorejo po svojej moči revežem, ktere revnost zadržuje v učenji. Podpore čejo se dobiti le onim, kteri dokažejo, da z dobrim vspehom obiskujeje višo šolo, da so vredni pomoči. Vsak darilec pa naj bode gotov, da će mu hvala biti mladež iz dna slovanskega sreca.

Donesci naj se pošiljajo naravnost „oskrbovalnemu odboru podpiralne zaloge za slovanske dijake v Gradi (Universität) in vsak naj izvoli izreči želi-li, da se njegov donesek dene k glavnici ali da ga podari kot letni donesek.

Oskrbovalni odbor podpiralne zaloge za slovanske dijake.

V Gradi 9t junija 1872.

„Prosimo vse slovanske časnike, da blagovoljno ponatisnejo ta poziv.“

Dunajska borsa 10. junija.

Napol.	9	70	“
C. k. cekini	5	39	“
Srebro	111	70	“

Št. 5238.

(113—1)

Razglas.

Na deželnih sadjerejski in vinogradniški šoli pri Mariboru se ima mesto drugega učitelja za dopolnitev ljudskega poduka od 1. marca 1873 začenši z letno plačo od tri sto goldinarjev, s prostim stanovanjem in kurjavo in letnim pavšalom od dve sto goldinarjev za hrano napolniti. —

Prosileci za to službo se morajo z zmožnostjo za podučevanje v ljudskih šolah, kakor tudi z znanjem elementarnih naukov praktične geometrije, poljemerstva, niveleranja, navadnega risanja situacij in planov, kakor z znanjem slovenskega jezika izkazati, in svoje s prilogami dokazujočimi strokovna in jezikovna znanja, starost in dosedanje porabljenost združene prošnje do najdalje 31. julija 1872 pri štajerskem deželnem odboru izročiti.

Definitivno potrjenje v učiteljski službi se more stoprv po dovršenem triletnem službovanju zgoditi.

Gradec, 31. maja 1872.

Od štajerskega deželnega odbora.

Nakup in prodaj kakor menjavanje vseh obstoječih državnih papirjev, prioritetnih obligacij, sreček, železničnih, banknih in obrtniških akcij.

Reševanje kuponov,

Naročila za e. k. borso

se za gotovino ali navržek 10 % izvršujejo.

Vse vrste sreček

se proti plačilom v mesečnih obrokih od gl. 5 na višje prodajejo.

Turnske ure,

jako dober kup, najbolje konstruirane, s 3letno garancijo in plačili v obrokih se dobivajo po želji pri izdelovalcu

Janez M. Pogatschnigg,

(97—4)

Podnart-Kropa na Gorenjskem.

življenje zavarovalno društvo

si dovoljuje P. T. občinstvo k sklepanju vseh človeškega življenja se dotikajočih zavarovanj najljudnejše vabiti.

Zavarovalne ponudbe se precej rešujejo in v slučajih smrti se zavarovani zneski takoj izplačujejo.

Dobrohotnosti visokočestitega P. T. občinstva in za sprejemanje zavarovalnih ponudb se priporoča z visokim spoštovanjem

Glavno zastopstvo za Štajersko in Koroško
zastopano po

Francu Smrekoviču v Gradcu.

Pisarnica: Gospodsko ulica št. 13,
stopnice na dvorišči, na levo, 2. nadstropje, last štajerske eskompne banke.

(111—3)

Delavni in pošteni gospodje najdejo službe kot agenti in nabiralci.

(47—12)

Alleinige Niederlage für Oesterreich neuester Erfindungen.

Warnung.

Die durch mich in ganz
deutsch gebrauchte Pasta-
Pompadour, welche
in früherer Zeit durch
ihre Vorzüglichkeit
gemeine Anerkennung
gefunden hat, wird bei
einiger Zeit von meh-
reren Firmen gefälscht,
es diene daher dem P. T. gebrauchtes Publizum
die nachstehende Warnung.
V. d. T. gebrauchtes Publizum und vom Jahre 1870

Einen großen Vortheil gewähren
die neuen Maschinengewehre; man
erhält das letzte Spreng und ist gegen das
Dreieck der Spiege geschützt. 1 Stück in Holz
gegen 10 fr., 1 Stück in Stein 15 fr., 1 Stück
mit Federhalter und Messer 20 fr., 1 Kugel-
büchse, für drei Minuten genügend, 10 fr.
1 Stück Union - Radiergummi für Blei und
Tinte 5 fr.

Hühneraugen-Minge aus Angora-
Wolle, 12 Stück 25 fr.

Waschpulver, um blendend schöne
Wäsche zu erhalten. Bei Anwendung
dieses Pulvers erwartet man best, die-
selbe und Gesch., der größte Vortheil dabei ist
noch, daß die Wäsche mehr gehoben wird, als
bei gewöhnlicher Waschung.

Die Wachsmutter, zu gebrauchen
auf dem Haar, und Spat. Ein Brief, ge-
währt eben mit dieser Tinte, bleibt selbst dem
früher gern acht haben, daß man
auch eine Erst dungen machen wird, das Auge ein
schönem beim Einlaufen des Spates in die Na-
gel; durch ein einfaches, sehr einfaches Instrument
ist es gelungen, daß ein schwaches Auge
sogar in der Dämmerung in die dunkle Nadel
eine Ausrichtung einzufangen kann, und kostet die-
ses Maschinen sammt Anwendung bis 25 kr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit. 1 Schatze sammt An-
wendung 4 fr.

Brillantine-Pulver, ein neues
gelungenes, leicht anfassbares
metallisches Pulver, welches von allen men-
den ihm entstehen Namen rezipiert. Ein
Gegenstand aus edlem oder unedlem Metall,
welcher schwach, verwittert und unaufrichtig
sieht, wird, wenn er mit diesem Pulver
überzweigt, zu verderben und er erhält
ein blaues Aussehen. Dieses Pulver ruft
und poliert den Gegenstand mit einer über-
aus feinen Schneidigkeit